

З наступаючим новим роком!

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР

29 грудня 2021 року • № 28 (188)

ПРИДНІПРОВ'Я

**Ефективно запрацювала
повноцінна інтернет-версія
газети за адресою**

<https://gazeta-fp.com.ua>

Життя динамічно розвивається. Щоб іти в ногу з часом, редакція нашої газети започатковує повноцінну інтернет-версію «Фермера Придніпров'я», де будуть не тільки розміщуватися найкращі, злободенні матеріали друкованої версії, але оперативно доповнюватимуться стрічкою агроновин Придніпров'я та України в цілому, а також аналітичними оглядами стану АПК. Зроблено це ще й для того, щоб поживити спілкування з фермерами, землевласниками, що важливо особливо нині, напередодні відкриття ринку землі.

Зібрано рекордний урожай зернових, зернобобових та олійних культур

Україна завершила цьогорічний збір зернових, зернобобових та олійних культур рекордом у понад 106 млн тонн. Про це на своїй офіційній сторінці у Facebook повідомив Міністр аграрної політики та продовольства України Роман Лещенко.

«30-й рік незалежності України отримав ще одну історичну подію: безпрецедентний рекорд врожаю. Ми завершуємо цьогорічний збір зернових, зернобобових та олійних культур рекордом у понад 106 млн тонн, перевищивши свій прогноз. Це абсолютний максимум за всю історію нашої держави», - написав Роман Лещенко.

За його словами, зернових та зернобобових було зібрано понад 84 млн тонн, олійних культур – 22,6 млн тонн. Зокрема, серед зернових культур: пшениці – 32,4 млн тонн, ячменю – 10 млн тонн, гречки – 110

тис. тонн; зернобобових: гороху – 581,5 тис тонн, проса – 191 тис тонн, кукурудзи – 40 млн тонн. А також олійних культур: соняшника – 16,3 млн тонн, сої – 3,4 млн тонн, ріпака – 2,9 млн тонн.

Лідерами по намолоту зерна є Вінниччина, яка намолотила 6,7 млн тонн зерна, Чернігівщина – 6,2 млн тонн, Полтавщина – 5,7 млн тонн та Одещина – 5,2 млн тонн, а по урожайності Хмельниччина із показником 87,1 ц/га.

Міністр зауважив, що рік виявився рекордним не без урахування сприятливих ґрунтово-кліматичних умов, але й завдяки державній допомозі аграріям. Зауважимо, що при розумній аграрній політиці, належній держпідтримці учасників АПК і при розвитку інвестиційного клімату - рекордні врожаї стануть для України звичним результатом.

за матеріалами Мінагро

ПЕРЕДПЛАТА на «Фермер

**Придніпров'я» триває в новому році - році
ВОДЯНОГО ТИГРА**

**Щоб отримувати газету з лютого 2022 року,
поспішіть на поштове відділення до 25 січня.**

**На сьогодні вартість передплати (плюс
вартість послуг УКРПОШТИ):**

місяць = 27.97 грн.

3 місяці – = 84 грн.

6 місяців – (= 167.82 грн.)

**Передплатний індекс у Каталозі обласних
видань 60092.**

У Московському царстві далеко не райдужно

Григорій ДАВИДЕНКО

Сьогоднішня ситуація «за поребриком» доволі непроста, про неї детально йшлося впродовж двох публічних заходів громадян РФ. Перший - 11-й форум «Вільної Росії», започаткований чемпіоном світу з шахів, політичним емігрантом Гаррі Каспаровим та його однодумцями - відбувся другого і третього грудня у Вільності. Каспаров разом із відомими противниками режиму Путіна Аркадієм Бабченком, Віктором Шендеровичем, Женею Чіріковою, Леонідом Гозманом та іншими дискутували - як об'єднати розпорошені демократичні сили федерації, щоб у разі відходу В. Путіна бути готовими провести Установчі збори і чесні вибори? Що саме робити в даний час, аби припинити владну тиранію, порушення прав людини в РФ і її війну в Україні? Серед радикальних пропозицій: не платити податки до імперського бюджету, публічно покаятися перед українцями за принесену війну, а ще допомагати українській армії власними коштами. Виступи у Вільності подеколи схилялися до нівелювання існуючих проблем. Про це «Українській правді» заявив політичний українець та кримський татарин, саме так він себе називає, Ерфан Кудусов:

- І коли такі діяти, як М. Ходорковський та інші, намагаються «сплігнути» з питання про те, чий Крим, остерігаючись втратити свій електорат, у мене тоді запитання - що ж це за народ такий, котрий весь час пнеється на когось напасти, пнеється весь час захопити чийсь територій? Україна - це ж не єдиний випадок. І Грузія, і Придністров'я в Молдові, і кавказські конфлікти, і в Азії також організовані конфлікти, в Середній Азії, я вже не кажу про Сирію і т. п. Що ж це за народ такий? І що це за політики, котрі бояться втратити свій електорат, до чого вони його приведуть? Таке дводумство в голові призведе до того, що ми знову отримаємо не демократичну Росію. Раптом там пройдуть перетворення, ми знову отримаємо те, що мали, знову імперію в якомусь прилизаному вигляді.

«Лугінбург» - правда про РФ

Учасники форуму порадили усім свідомим громадянам світу, котрих цікавить становлення сучасного авторитарного режиму в Росії, прочитати книгу Дмитра Запольського «Путінбург». У ній автор, який раптово помер у серпні за загадкових обставин, описав, як «петербургська модель гангстерської влади стала моделлю російської мафіозної держави». Бурхливу дискусію викликав присутній на форумі депутат Сейму Республіки Литва, котрий запропонував вважати російських військових, зосереджених біля кордонів України, «жертвами режиму». Оponentи дорікнули йому, що в солдат є вибір - відмовитися від агресивних дій в Україні. І хоча за таке можливо отримати тюремний термін, це єдиний вихід із авантюри. Кількасот молодих людей РФ, за неофіційними даними, вже кинені за грати за відмову виконувати злочинні накази про окупацію української території.

Форум у Вільності відвідали кілька депутатів Європарламенту, політичні експерти, представники ЗМІ з України та інших держав. «Роботу форуму вважаю дуже корисною і потрібною. Він грає дедалі більшу роль, тому що ситуація в РФ погіршується. Форум стає посередником між політичним істеблішментом Заходу і громадянським суспільством Росії», - заявив колишній депутат Держдуми і полковник ФСБ Геннадій Гудков. А Г. Каспаров додав, що форум і РФ - це сполучені посудини, у яких перший виконує роли площадки для вільних думок, поязак в Росії нічого подібного сьогодні вже немає.

Правда про імперію прозвучала... з її центру Проте на засіданні Ради з розвитку громадянського суспільства та прав людини у Москві 9 грудня, яку в режимі відеоконференції 5 годин вів президент РФ В. Путін, з'ясувалося, що правда інколи таки звучить і з кремлівських трибун. А крайню в світі імперію таки по-справжньому роздирають класичні внутрішні суперечності. І з правами людини у федерації геть кепсько. Зокрема в допові-

дях Раді, повний текст яких є в соцмережах, прозвучало, що в слідчих ізоляторах РФ зараз утримується 109 тисяч підозрюваних, серед яких протестуючі всі вони переважно для вибивання з них необхідних слідству зізнань. А в благополучній, на погляд із російської глибинки, Московській області ледь живуть 130 тисяч безпритульних, котрі через великі морози можуть до Нового року не дожити.

Та найбільший резонанс викликала щира промова відомого режисера Олександра Сокурова. Він прямо заявив про кризу федералізму та інші негативні для існування імперії речі:

- Раніше республіки Північного Кавказу скаржилися на засилля росіян на відповідальних посадах. Сьогодні росіян там майже немає, республіки стали мононаціональними. Тому відчутімо тих, хто не хоче разом з нами жити в одній державі, побажаємо їм удачі, а нашій економіці - міцності та сили. У нас на забезпеченні Білорусія, Південна Осетія, Абхазія, треба допомагати Сирії, колишнім дотаційним південним краям. У Росії немає столиці, Москва - столиця Москви. Мені здається, в нашій федерації росіян все більше намагаються не любити. Ще з проблем: страшна політизація в країні, наближення ісламської революції. Росія ніде не має воювати, лише для захисту!

«У РФ існує 2 тисячі територіальних претензій»

На промову Сокурова одразу вкрай емоційно зреагував В. Путін. Особливо на пропозицію відпустити всіх, не згідних з політикою РФ. «У нас 2 тисячі різних територіальних претензій по країні! Ви хочете перетворити нас у Московію? Так в НАТО це хочуть зробити. Треба добре думати, перед тим як таке говорити», - заявив очільник Кремля. За його пропозицією опоненти домовилися про зустріч для роз'яснення суті питання. Словом, не все так однозначно всередині великої за площею імперії. А людей, не зазобованих основною ідеєю кремлівської пропаганди «українців треба силою повернути в наш союз» налічується, за різними даними, біля 15%. То ж якщо навіть такий відсоток молоді відмовиться йти воювати в Україну, то це не зовсім і погано. Слід також врахувати, що чимало вчорашніх громадян РФ зі зброєю в руках стали на захист України.

Це лідер (інязор) народу ерзя Сиресь Болянь, офіцер ЗСУ, який на ХХ сесії Постійного форуму ООН з питань корінних народів звинуватив Росію в етноциді та закликав міжнародну спільноту посилити тиск на Москву через її політику щодо національних меншин, старший лейтенант спецназу Ілля Богданов, актор Анатолій Пашинін та інші свідомі громадяни РФ. Під час засідання був згаданий гучний акт самоспалення 47-річної журналістки Ірини Славіної в Нижньому Новгороді 2 жовтня 2020 року. Перед цим у своєму дописі на Facebook Славіна написала «у своїй загибелі прошу звинувачувати Російську Федерацію». Днем раніше в її будинку відбувся обшук у рамках сфабрикованої кримінальної справи за статтю «про діяльність небажаної організації», тобто «Вільної Росії». А 10 вересня 2019-го в Іжевську, столиці Удмуртії, на знак протесту проти утисків удмуртської мови 79-річний професор Альберт Разін спалив себе. В його руках був плакат із цитатою дагестанського поета Расула Гамзатова «якщо завтра моя мова зникне, то я готовий сьогодні померти».

Ось таким крайнім способом доводиться людям боротися за свої права в РФ. Є і випадки спільного національного протесту. Зокрема наприкінці жовтня Державна рада Татарстану в Казані одноголосно виступила проти перейменування посади президента республіки. До чого призведуть імперію ці внутрішні суперечності та зовнішня войовничість, посилені санкційним світовим тиском, покаже час.

Що радять нам воїни?

Ситуація на кордонах України продовжує бути напруженою через значну військову потугу, стягнутою Російською федерацією на 8-му році війни до них. Мимоволі виникають питання - чи готова Україна належно протидіяти агресору? Що конкретно слід робити в цій ситуації свідомим громадянам держави, які добре розуміють серйозність загрози? Спілкуємося зі старшим офіцером запасу ЗСУ, очільником ГО «Територіальна оборона Дніпропетровської області» Володимиром Беляковим.

- Володимире Анатолійовичу, 1 січня 2022-го набирає чинності «Закон про основи національного спротиву». Чи допоможе він людям, яким не байдужа доля держави, стати на її захист в разі потреби?

- Цей закон є збірним зі всіх, які вже були, якимось проривом в ньому немає. Є витяги з розпоряджень Генштабу, інших законів. Робиться не те, що слід.

- Тобто закон не підійме стан територіальної оборони на вищий рівень?

- На жаль, ні. Бо в ньому немає трьох найважливіших речей: відповідальних за його втілення, строку впровадження і покарання в разі невиконання. Та й до цього народні слуги робили не край потрібне в стані війни, а щось своє мудрували. Ми у 2014-му під обстрілами виносили з Артемівська учбову зброю, з трудом привезли сюди. А в 2019-му її в нас забрали, щоб ми не займалися військовою підготовкою. Чому? Аж тепер ту зброю повернули. А раніше вона була в кожній школі.

- І як у «беззбройний» час бійці знаходили вихід із ситуації?

- Виготворяли муляжі, а одиниці, хто мав кошти, купив зброю за 25 тисяч гривень. Це ж абсурд - готуватися до сучасного бою з пальцями! Всі знають - токар без станка нікому не навчить, як і скрипаль без скрипки. І солдат має постійно контактувати зі зброєю, щоб руки звикли до неї і діяти у разі потреби автоматично.

- А бойову зброю вашому підрозділу надають?

- Її забрали з військкоматів ще у 2015-му, будімо російські найманці можуть її «віджати». Шановні, та в ніх цього добра по саму зав'язку! Зброю слід повернути до військкоматів негайно, щоб тероборона мала змогу швидко її отримати після оголошення загальної мобілізації.

- Як потрібно діяти очолюваним Вами підрозділом в цей несприятливий час?

- Тепер, коли йде стрімке нагнітання ситуації, мені щодня телефонують по 3 - 5 чоловік із проханням вступу до лав тероборони. Люди розуміють, що захист України - священний обов'язок кожного її громадянина, і наполегливо готуються до цього. Але працівники військкоматів на циркуляри, що приходять по лінії тероборони, переважно лише відписки пишуть. Не вони за нами, а ми, добровольці, за ними бігаємо, щоб знайшли час і надали навички населенню, яке готове взяти до рук зброю. Вони ж за це зарплати отримують.

- Чому так відбувається в патріотичній нашій Дніпропетровщині, форпості оборони України в 2014-му?

- Бо люди, які тепер у владі, мають єдину мету - збагатитися. Якби в нас так піклувалися за державу, як генерал Піночет, то все було б гаряж. Дивіться, у Чилі тепер найбільш справедлива пенсійна система у світі. А у нас одні пенсіонери живуть із двома тисячами гривень на місяць, інші жирують із двадцятьма, п'ятдесятма і т. п. Відтак чимало молоді не переймається своїм трудовим стажем, бо не вірять у справедливість держави до себе на старості.

- Як слід виправити цю ситуацію?

- Задіяти політичні засоби. Тому й постала партія фермерів і підприємців «Сила єдності», бо серед обраних у владу нема справжніх лідерів, хто б думав за людей і їхню безпеку. Бійці тероборони разом із «Фермерською Самообороною» Дніпропетровської області проводять вишколи, і в політичній площині діятимемо разом. Епоха весільних фотографів, інших неофітів у політиці має залишитися в минулому.

- Наскільки ймовірний великий наступ Путіна?

- У 2014-му у нього був шанс за тиждень бути під Польщею. А зупинило його те, що всі вийшли на блокпости з берданками 12-го калібру. Зайти він міг, але утримати загарбане - ні. Думаю, і тепер він відкрито не піде, бо наша армія вже не та. Але на усілякі провокації «та то ж не я», як у Криму, він неабиякий мастак. Тому й потрібно всім бути готовим до належної відсічі ворогу.

- Дякую, Володимире Анатолійовичу! Доброго Вам і бійцям тероборони здоров'я і натхнення у священній справі захисту Вітчизни! «Армії потрібен надійний резерв» Наступна розмова зі старшим солдатом запасу ЗСУ, нагородженим нагрудним знаком «За оборону Донецького аеропорту» Миколою Писанцем, який з весни 2014-го кілька років воював у лавах 93-ї Окремої механізованої бригади «Холодний Яр». Ось його коментар сучасній ситуації:

- Армія тримає визначені рубежі постійно, але під час масового нападу їй потрібен надійний резерв. Щоб не взвод, в разі прориву оборони, протистояти батальйону, а відповідно - не число воїнів. Чимало хто покладає великі надії на територіальну оборону, але ж це не тактична група зі спеціальним озброєнням. Бо для танку противника навіть ручний протитанковий гранатомет - то кусок комаря. У територіалів дещо інші завдання.

- Росія вже давно проводить мобілізацію, нам слід відповідати симетрично?

- Так, однозначно. Але де наша мобілізація? Це треба робити негайно! А якщо нічого не буде з боку ворога, аж тоді резервистів можна розпускати по хатах.

- І за цей час вони повинні пройти перепідготовку?

- Безперечно, особливо важливі навички стрільби зі всіх положень, рухи зі зброєю, вміння зайняти вигідну позицію, грамотна взаємодія підрозділу в умовах бойових дій. Наприклад, як правильно вийти з-під шквального обстрілу, коли дупаються зі всієї сили? Одразу ставити «дими», щоб закрити територію. І далі «човником» відходити треба. Кулеметники контролюють свої сектори, вони відходять останніми.

- Ця система взаємодії має назву?

- Це тактика британського спецназу «САС», девіз «хто діє, перемагає». Ми її на базі в Черкаському відпрацювали. А на полігоні в Яворові тренувалися із британськими інструкторами. Там натворенська лазерна система «МАЙЛС», стріляємо холостими, на кожному - датчик. Ми реально воювали проти литовців, то вони нас «вносилали», то ми їх. А на моніторі все потім видно, хто підставився, а хто діяв грамотно. Дуже цікаво, це великий досвід.

- Його варто поширювати Україною?

- Цьому треба вчити людей у кожній громаді, хоча б пару днів періодично. Потрібне вміння робити засади, а під час наступу діяти «двійками» і «трієтками», коли один-два бійці подавають вогневі точки противника, інші робить ривок вперед. Потім міняються і т. д. Нашому взводу у Яворові було легше, бо ми цим складом провоювали 3 роки. Головне на війні - життя підрозділу, а бійцю - не загинути в першому бою. Далі кожен отримує бойові навички і може належно виконати поставлені завдання.

- Спасибі, Миколо Павловичу, за слушні поради! Хай щастить Вам і побратимам у мирному житті, діяти і перемагати!

Лист Міноборони

За даними всеукраїнського опитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології 3-11 грудня, у разі відкритого нападу РФ протидіяти їй готова половина українців, кожен третій - зі зброєю в руках. Щойно Міноборони оприлюднило лист наступного змісту:

- Відповідно до ЗУ «Про основи національного спротиву» з наступного року в державі будуть сформовані військові частини Сил територіальної оборони Збройних Сил України. Такі підрозділи функціонуватимуть у кожній області України та м. Києві. Уразі триває набір на вакантні посади для проходження військової служби за контрактом у цих підрозділах. Для підписання контракту кожен охочий може звернутися до територіального центру комплектування та соціальної підтримки за місцем проживання. Усі військовослужбовці гарантовано отримуватимуть грошове забезпечення відповідно до штатного розпису.

Вочевидь, чим більше свідомих патріотів України матимуть військову підготовку, тим менше північний сусід пнумитиметься «визволяти» нас. Секретар РНБО Олександр Данилов заявив 19 грудня: «у разі вторгнення РФ в Україну зброї буде достатньо».

На знімку: бійці ГО «Територіальна оборона Дніпропетровської області» на вишколі в Залелі влітку 2017-го.

Фото автора.

Підготував Григорій ДАВИДЕНКО.

В основу задуму децентралізації влади покладені начебто кращі світові стандарти суспільних відносин у цій сфері. Проте на ділі інколи виходить геть навпаки. І здійснена реформа вилазить таким боком для селян, що їй не снилося. А у новостворених громадах народні обранці, що отримали більші повноваження, не скрізь дотримуються духу й букви законодавства - добрі очі, як кажуть, все переключують... Тому й витісняють нещадно місцевих хліборобів із землі, котру вони поливали потом десятки літ.

Губиниська селищна діє проти фермерів

Щойно такий тривожний сигнал до редакції надіслало фермерське господарство «Губа В. Г.» із села Надєждівка Новомосковського району. Його голова Валентин Губа розповів навіть не про одну, а дві великих проблеми, з якими зіткнувся останнім часом. Найсвіжіша – Губиниська селищна рада розпочала «віджим» орендованої ним землі.

- На початку 90-х років я працював головним агрономом колгоспу в Попасному, повірив у те, що рух держави до господарювання на землі на основі фермерства буде незворотним, і з 1992-го займаюся рідною мені справою, - пояснює Валентин Григорович. - Починали ми із Михайлом Саєнком, були одними із перших фермерів Новомосковського краю. З колгоспу я нічого не взяв, ніякої техніки, земельного паю теж не отримував. Жили з родиною бідно, усе, що надбане, то власними мозолями та кредитами. Хороший кредит, вважаю, це додатковий стимул для виробництва. Обробляю всього сто гектарів, допомагають син і два найняті працівники, плачу за них трьох податки до Пенсійного фонду, все прозоро. Та в листопаді мені відмовили в продовженні договору оренди 40 гектарів землі, мовляв, ми нічого не можемо вдіяти, такий зараз закон вийшов. Голова Губиниської ОТГ Петро Єрьоменко, коли переміг на виборах, гучно клявся: «Я прийшов сюди, щоб підняти села!» Кажу йому й іншим з громади – а що ж мені тепер робити із набраною в кредит технікою, чим віддавати позичене, коли ви землю забираєте? Мовчать, мов води в рот понабирали, і в очі не дивляться...

Щоправда, порадили взяти участь у земельному аукціоні. Щоб перемогти. Люди добрі, та хіба може невелике ФГ із великим кредитом змагатися на рівних із агрохолдингом чи латифундистом, в котрих десятки тисяч гектарів землі? Та цього й до голови собі класти не варто, аби не гаяти час і все інше. А за продовження оренди на цю землю я ще із Держгеокадастром воював, голова АФПЗ Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський допомагав мені. Ходили з ним до керівника ГУ Держгеокадастру області, Євгена Нагорного. То справедливий чоловік був, робив усе, що слід, але його швидко прибрали звідти. Потім заступник керівника Жила, поки я виготовив «технічку», все те скасував. Писав заяву і до Новомосковської РДА, та на них не реагували. Тепер, за законом, громада має врахувати моє переважне право орендаря і продовжити оренду, але нищить мене як фермера і господаря, щоб одібрати ці клаптики землі по 3, 5 і 7 гектарів, на яких ми виживаємо. До кого звертатися, де шукати правду? Невже нова громада створена для того, щоб зганяти місцевих фермерів із землі, хто її обробляє?

У Губинисі – свої, не українські, закони?

Подані до Губиниської селищної ради заяви Валентина Губи, після входження оброблюваних ним земель до комунальної власності громади, депутати розглянули 26 листопада. І несподівано для заявника ухвалили: «відмовити в наданні дозволу Губі В. Г. на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки в оренду із земель запасу комунальної власності с/г призначення площею 7, 5 га для ведення ФГ. Позаяк згідно із п. 2 ст. 124 Земельного кодексу України передача в оренду земельних ділянок, які перебувають

В одного з перших фермерів «віджимають» землю!

у державній чи комунальній власності, здійснюється за результатами проведення земельних торгів». Депутатський вердикт завізувала власним підписом в. о. селищного голови Наталія Книжник. На всі 40 орендованих га ухвалені аналогічні рішення.

Ось так губиниські депутати, серед яких є і хлібороби, ввімкнули «червоне» світло на шляху господарства свого земляка, ветерана фермерського руху. Чому так вчинили? Кого воліють бачити переможцем земельних торгів? Це поки невідомо. Хоча нехтувати земляцькою солідарністю їм не варто було б не лише з моральної сторони питання. Адже п. 2 статті 124 Земельного кодексу, на яку вони зіперлися у відмові права оренди Валентину Губі, говорить: «Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється за результатами проведення земельних торгів, крім випадків, встановлених частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу». Безперечно, у селищній раді і читали, і бачили ці дві частини статті 134 Земельного кодексу, принаймні земельна комісія із очільником громади. А там чорним по білому в частині 2 записано «Не підлягають продажу, передачі в користування на конкурентних засадах (на земельних торгах) земельні ділянки державної чи комунальної власності у разі поновлення договорів оренди землі, укладення договорів оренди землі на новий строк з використанням переважного права орендаря».

У Валентина Губи це переважне право є. Бо використовує він згадану ділянку 7, 5 га вже більше 17 років. У договорі її оренди на десять років, затвердженим Новомосковською РДА 13 січня 2004 року, зафіксовано «По закінченню терміну дії договору Орендар має переважне право поновлення цього договору на новий термін. У цьому разі зацікавлена сторона повинна повідомити іншу не менше ніж за два місяці до закінчення строку дії договору».

Як вже відомо, із клопотанням про продовження договору оренди В. Губа звертався в різні інстанції, але ніде, ще з 2014-го (!), чиновники так і не виконали свої прями обов'язки. Як зігнували їх і депутати та керівництво Губиниської селищної ради 26 листопада. Чи є на таке свавілля рада? Коментує адвокат АФПЗ Дніпропетровської області Євгеній Падашуля:

- За умовами договору орендар В. Губа надав ГУ Держгеокадастру в Дніпропетровській області проект угоди на продовження договору. Там фактично так нічого й не зробили, хоча й мусили. Тепер Губиниська селищна рада порушила Земельний кодекс, відмовивши фермеру в його законному праві. Слід звернутися до суду, аби він визнав переважне право фермера В. Губи на оренду оброблюваної ним землі, та скасував незаконне рішення селищної ради із зобов'язанням продовжити договір оренди. Таке в нас багато де відбувається, це ознаки корупції. Порушують закони, а землю віддають тому, у кого більше грошей. Хіба це децентралізація,

наближення недоступних раніше послуг до жителів села?

Дійсно, це вже не децентралізація, а пародія на неї. Наступного року, до речі, 68-річний Валентин Губа відзначатиме 30-річчя фермерської праці на землі. Чому б селищній раді, замість вручення йому «перепустки» на оббивання судових порогів, не зібрати з такої поважної нагоди цих сивочолих вже ветеранів, що проклали перші родинні борозни у щойно відновленій нашій державі, не послухати їх усією громадою про ті найважчі, натхненні часи? І подякувати за все, зроблене для краю і України. Подумаймо, що залишиться в книзі про історію села чи громади, усній або друкованій – хроніка судових буднів фермерів-ветеранів, котрим подальшу працю на землі перекреслив не закон, а свої ж, обрані для добрих справ, люди?

«Правоохоронці Перещепинського ВП і прокурори не виконують службові обов'язки»

Інша велика проблема, про яку розповів Валентин Губа, теж пов'язана з роботою його фермерського господарства. Далі його виклад надзвичайних подій, котрі почалися більше двох років тому: - Вдень 23 червня 2019 року я у себе на подвір'ї проводив господарські роботи. Раптом забігає сусід П. Лебедев, колишній офіцер міліції, родом із Донецької області, із криками та погрозами знищити мене і моє майно. Начебто я заважаю йому відпочивати. В руках він тримав десятилітрову канистру з бензином, а в зубах недопалок. Він роз'єднав кабель, щоб не отримати удар струмом, і почав поливати його бензином, наближаючись до зерноскладу. Кажу йому «Не роби з себе героя, бо це погано скінчиться». На що він тричі крикнув, що він герой. Стаю на його шляху, намагаючись не пустити в склад. Тоді він однією рукою відштовхнув мене, а другою почав поливати мене бензином. Потім кинув недопалок мені в обличчя. Після цього линув бензин мені в очі. Від болю я закрив їх руками, нічого не бачив. Думав, що втратив зір. У цей час Лебедев обливає мене бензином з голови до ніг, був дуже розлюченим. Я зрозумів, що зараз він мене спалить.

Коли страшна смерть була так реальною, я миттєво усвідомив - треба щось терміново робити. Незважаючи на біль в очах, я відкрив їх і побачив під ногами уламок цеглини. Ним, рятуючи себе, я вдарив нападаючого в область ребер. Від болю він вже не міг щось вдіяти. І побрів до себе додому, прихопивши канистру. Я пішов у будинок промивати очі й викликати поліцію. Слідчі Перещепинського відділу поліції приїхали на виклик, але навіть не зареєстрували мою заяву. За них за ч. 2 ст. 125 це зробили в ГУ Нацполіції Дніпропетровської області, куди я звернувся, зрозумівши, що в Губинисі покривають цей злочин. Але рішення слідчого судді Новомосковського міжрайонного суду В. Лили 1 листопада 2019 р. про те, що слідчому відділу ГУ НП Д. о. мою заяву

про злочини ч. 1 ст. 115 та ч. 2 ст. 194 ККУ внести до ЄРДР, досі не виконані!

«Надія лише на гаранта Конституції України»

На даний час бензин у моїй справі не фігурує. «Експертиза» показала, що його на одязі не було. Десь зникла й експертиза з лікарні про те, що я був облитий бензином. Троє свідків дали спочатку правдиві свідчення, а після того, як поліцейські запросили їх у Перещепинський відділ, змінили свідчення. Судове розслідування ведеться не об'єктивно. Я прохав керівництво ГУ НП в області відсторонити слідчу А. Бурову і прокурора П. Балаклейця у кримінальному провадженні № 120 190 420 8000 154, але мені відмовлено, а справу передано у відділ дізнання Перещепинського ВП. А тим часом П. Лебедев, відчувачи безкарність, 18 серпня 2020 р. направив до мене у двір сина І. Лебедева з метою побиття. З трудом мені вдалося відбитися від нього. Викликав поліцію, все задокументували, та в січні 2021 р. слідчий В. Липа вручив мені витяг з кримінального провадження № 120 200 470 800000 200, з якого видно, що удари нанесла мені «невідома особа».

В подальшому мені порізали шини на тракторах і причепах. А П. Лебедев жорстоко побив нашого воїна АТО, погрожував трактористам, що працюють в моєму ФГ, тому вони на роботу їздять озброєні дубинками. Висновок – поліцейські покривають злочинців, і це породжує нові злочини. В якій країні я живу? В демократичній, європейській чи якійсь іншій?

По двох кримінальних провадженнях фермер В. Губа має цілу теку різних відповідей правоохоронців. Зокрема слідча Перещепинського ВП Анна Бурова 29. X. 2019 р. повідомила «з приводу замаху на вбивство за ч. 1 ст. 115 П. Лебедев показав, що у Ваш бік ним не було сказано жодного слова, що він хоче Вас убити. Тілесних ушкоджень, які могли б нести загрозу Вашому життю чи здоров'ю, немає. Пошкодження майна на місці події не виявлено».

Фермер В. Губа звертався зі скаргами на бездіяльність правоохоронців до ДБР, міністра МВС, офісу генпрокурора, звідти отримав відписки. «Як громадянин правової держави Україна, який має статус потерпілого, прошу про єдине – справедливе розслідування обох кримінальних проваджень та притягнення винних до передбаченої законом відповідальності. Маю надію лише на гаранта Конституції України – Президента Володимира Зеленського». Про його відповідь - в році Новому.

Підготував Григорій ДАВИДЕНКО.

ОСНОВНІ ПОМИЛКИ ПРИ СПАДКУВАННІ МАЙНА

Життя людини швидкоплинне. І кожен із нас рано чи пізно зіштовхнеться з тим, що його близький родич, друг чи знайомий піде в інший світ. Квартира, будинок, земля чи інше цінне майно підлягає спадкуванню. Як правильно оформити спадщину, як правильно оформити заповіт, щоб його не заперечили, відповідно до статті 1216 Цивільного кодексу України спадкуванню визнається процес переходу прав та обов'язків (спадщини) від померлої фізичної особи (спадкодавця) до інших осіб (спадкоємців).

Спадщина буває двох видів:

спадкування за заповітом. Коли за життя спадкодавця висловлює свою волю і складає заповіт (у письмовій формі та нотаріально завірений), яким визначає спадкоємців та розподіляє між ними своє нажите майно.

спадкування за законом. Законна процедура спадкування майна у порядку черги, якщо спадкодавець не залишив заповіту.

Важливо! Незалежно від виду спадкування, у разі оформлення права на спадщину, набуття спадщини передбачає отримання спадкоємцями не тільки прав на цінне майно, а також прийняття фінансових зобов'язань спадкодавця, за винятком тих, що носять особистий характер (наприклад, успадковують борги за кредитами, заборгованість за аліментам, але не зобов'язання щодо сплати аліментів на майбутнє). Необхідні дії для оформлення спадкового майна відповідно до статті 1220 Цивільного кодексу України право на спадкування виникає у день відкриття спадщини. Таким днем є дата смерті спадкодавця або дата набрання законної сили рішенням суду, яким особа була оголошена померлою.

Перш ніж зрозуміти, як правильно оформити спадщину, потенційним спадкоємцям необхідно знати, що вони можуть прийняти спадщину, відмовитися від неї як взагалі, так і на користь третьої особи, не виявляти жодного інтересу до спадкування, тобто не вчиняти жодних юридично значущих дій щодо прийняття або відмови від спадщини.

Як уже зазначалося раніше, щоб оформити право на спадщину, особа насамперед має бути спадкоємцем за законом або за заповітом.

За наявності заповіту спадкоємцем виступає та особа, яка у ньому зазначена. Водночас слід звернути увагу, що у разі наявності кількох заповітів, то складений пізніше скасовує попередній заповіт повністю або в тій частині, де є відмінності.

Дізнатися, чи залишив спадкодавець заповіт, можна у спадковому реєстрі (існує з 2005 року) за посиланням <https://nais.gov.ua/registers> у розділі нотаріату. При цьому слід пам'ятати, що заповіти, складені до 2005 року, у реєстрі можуть бути не відображені. Тому в такому разі необхідно звертатися до державної нотаріальної контори або сільської, селищної ради за місцем проживання спадкодавця.

Особа, яка може бути спадкоємцем і за законом у разі спадкодавця не залишив заповіт, помилка у заповіті чи його оформленні спричинила визнання його недійсним у судовому порядку, якщо спадкоємці за заповітом не прийняли спадщину або відмовилися від неї, спадкодавець залишив більше майна, ніж вказав у заповіті.

Вступ у спадок згідно із законом здійснюється у порядку черги. При цьому кожна наступна черга спадкоємців за законом отримує право на спадкування, якщо немає спадкоємців попередньої черги або ж вони були відсторонені від спадкування, не прийняли його або написали відмову від прийняття.

Відповідно до статей 1261-1265 Цивільного кодексу України існує п'ять черг спадкоємців за законом: перша черга - діти спадкодавця, у тому числі зачаті за його життя і народжені після його смерті, той із подружжя, який його пережив, та батьки; друга черга - рідні брати та сестри спадкодавця, його бабуся та дід як з боку батька, так і з боку матері; третя черга - рідні дядько та тітка спадкодавця; четверта черга - особи, які проживали зі спадкодавцем однією сім'єю не менше ніж п'ять років до часу відкриття спадщини;

п'ята черга - інші родичі спадкодавця до шостого ступеня спорідненості включно, причому родичі ближчого ступеня спорідненості усувають від права спадкування родичів далекого ступеня спорідненості, а також утриманці спадкодавця, які не були членами його сім'ї. Заява про прийняття спадщини подається будь-якому приватному чи державному нотаріусу, а в населених

пунктах, де немає нотаріальних контор - уповноважений на це посадовій особі відповідного органу місцевого самоврядування, за місцем відкриття спадщини. Місцем відкриття спадщини є останнє місце проживання спадкодавця, а якщо воно невідоме - то місцезнаходження нерухомого майна або основної його частини, а за відсутності нерухомого майна - місцезнаходження основної частини рухомого майна. Така заява подається особисто. Заяву про прийняття спадщини подавати не потрібно: спадкоємцям, які постійно проживали зі спадкодавцем на час відкриття спадщини. Такі особи приймають спадщину автоматично, якщо не подали заяву про відмову від неї; малолітнім, неповнолітнім, недієздатним особам та особам, дієздатність яких обмежена. Вони також вважаються такими, що прийняли спадщину автоматично, якщо від неї не відмовилися.

Документи, необхідні при наслідуванні

Спадкоємець самостійно збирає та надає необхідні документи в нотаріальну контору. Їх перелік залежить від наявності чи відсутності заповіту, ступеня спорідненості, наявності інформації про рухоме чи нерухоме майно тощо.

Наведу приклад базових документів: заява про прийняття спадщини у довільній формі; копія заповіту у разі його наявності у спадкоємця; свідоцтво про шлюб із спадкодавцем; свідоцтво про народження, де одним з батьків вказано спадкодавця; свідоцтво про смерть спадкодавця; паспорт спадкоємця; ідентифікаційний код спадкоємця; правовстановлюючі документи на квартиру, будинок, земельну ділянку, автомобіль або інше цінне майно; довідка-характеристика БТІ на спадкове майно (після першого відвідування нотаріальної контори, нотаріус надає запит, з яким людина йде до БТІ); довідка з ЖЕКу про те, де була прописана померла людина; рішення суду про визнання заповіту недійсним, про оголошення людини померлою, про визнання права власності, помилку нотаріуса у свідоцтві про право на спадщину спадкодавця та ін. залежно від індивідуальної ситуації.

Строки оформлення спадщини, процедура

Відповідно до статті 1270 Цивільного кодексу України законом передбачений обмежений строк на набуття спадщини. 6 місяців з моменту відкриття спадщини (дата смерті або рішення суду про оголошення померлим спадкодавця).

У цей термін необхідно подати всі необхідні документи, зазначені вище. Інакше спадщина може відійти до держави.

Якщо ж термін на вступ у спадщину був пропущений, то можна отримати письмову згоду інших спадкоємців та подати заяву про прийняття спадщини нотаріусу через шестимісячний строк, якщо нотаріус ще не видав свідоцтво про право на спадщину.

Також можна подати позов до суду про відновлення терміну прийняття спадщини, вказавши вагомі причини його пропуску (наприклад, тривала відсутність чи стаціонарне лікування). Якщо суд визнає такі причини поважними, то термін буде продовжено на практиці на один два місяці. Прикладом такого рішення суду може бути Постанова ВС від 13.03.2020 № 314/2550/17 за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/88232349>.

Основні помилки при вступі у спадок

Незважаючи на детальний опис Цивільним кодексом України процедури, як правильно оформити спадщину, громадяни досить часто роблять помилки і при складанні заповіту, і при оформленні права на спадщину. Тому рекомендуємо при вступі в спадщину звертатися за допомогою до адвоката у спадкових справах, щоб покроково і відповідно до встановленого порядку прийняти спадщину та позбутися багатьох труднощів у процесі спадкування.

Як показує практика, найчастішими помилками при оформленні спадщини бувають:

Пропуск терміну прийняття спадщини. Часто спадко-

ємці звертаються до нотаріуса вже після закінчення шестимісячного терміну з відкриття спадщини. Це створює додаткові труднощі і часто необхідно звертатися до суду на відновлення термінів на вступ у спадщину.

Бездіяльність за наявності заповіту. Найчастіше спадкоємці, які мають заповіт на руках, не звертаються до нотаріуса для належного переформлювання майна. Багато хто вважає, що заповіту буде достатньо. Відсутність виданого нотаріусом свідоцтва про право на спадщину може створити труднощі надалі при розпорядженні майном. Що у свою чергу вимагатиме додаткових судових спорів і встановлення фактів, які мають юридичне значення через суд.

Оформлення спадщини у рівних частках серед спадкоємців. Дуже часто спадкодавець залишає досить багато майна: кілька квартир у різних містах, будинки, земельні ділянки, автомобілі. Поділ у рівних частках між спадкоємцями такого майна може створювати труднощі у його використанні, і навіть при розпорядженні ним. Доцільніше буде розумний розподіл цього майна між спадкоємцями за домовленістю, відступивши від рівних часток, з певними компенсаційними виплатами тощо.

Надання документів із помилками. Вступаючи у спадщину, часто спадкоємці мають документи з помилками. Наприклад, неправильно зазначені прізвища, ім'я або по батькові, помилки у адресі нерухомого майна під час його перейменування, номер будинку з літерами та/або цифрами тощо. Слід завчасно відслідковувати такі помилки та виправляти їх. Тоді в процесі спадкування буде менше тяганини і труднощів.

Відсутність правовстановлюючих документів. Часто спадкодавець не зберіг за життя правовстановлюючі документи на майно, вони були втрачені або ж одні з спадкоємців не надають їх іншим, що ускладнюють процес вступу в спадщину. Безумовно, за такої ситуації виникає думка, що прийняти спадщину неможливе. Це помилкова думка, оскільки дані документи можна відновити, отримати дублікат або витребувати на законних підставах через адвокатський запит або через суд.

Деякі юристи роблять особливий акцент на складності в процесі спадкування, наприклад, якщо спадкодавець за життя не встиг завершити приватизацію земельної ділянки і рекомендують звернутися з позовом до суду про визнання права на завершення цієї приватизації в порядку спадкування.

Труднощі з успадкуванням бувають і при спадкуванні автомобілів, зареєстрованих спадкодавцем за старими правилами. У такому разі знову ж таки в судовому порядку необхідно встановлювати право власності з проханням зареєструвати автомобіль за чинними правилами.

Насправді, в рамках однієї статті на таку об'ємну тему складно описати всі випадки під час наслідування. Наприклад, успадкування незавершеного будівництва, особливості вступу в спадщину зачатої за життя спадкодавцем дитини та народженої її після смерті, успадкування будинку або земельної ділянки за кордоном, отримання права на успадкування нерухомого майна особою, яка перебуває з спадкодавцем у фактичних шлюбних відносинах, успадкування дуже цінних речей індивідуального користування та багато інших індивідуальних випадків. Усі ці нюанси встановлюються, визнаються та реалізуються за допомогою суду.

Висновки!

Складання заповіту, і навіть правильне оформлення спадщини є трудомістким процесом. І попри детальне його регулювання законодавством має свої нюанси у кожному конкретному випадку. Дуже важливо при оформленні спадщини звертатися за правовою допомогою до фахівців, робити все вчасно, а також зберігати та відновлювати необхідні правовстановлюючі документи, знаходити згоду та компроміс між усіма спадкоємцями. Тоді оформлення спадщини відбуватиметься без зайвих труднощів, нервів та збережуться добрі взаємини між родичами.

Адвокат РОМАН КРАВЧУК, портал «Протокол».

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

«ДИВО САДУ» буде справжнім дивом у вас на городі

Для моєї сім'ї помідори — найголовніша культура, тож вирощуванням їх займаємося вже багато років і, як правило, із власного насіння. Торік вирощували декілька десятків їх сортів, які розрізнялися по строках дозрівання, масі, формі і кольору плодів, висоті рослин, стійкості до фітофтори та іншими характеристиками. Урожай щороку маємо високий. І не тільки ми. Про це засвідчили й десятки вдячних листів від городників, із якими безкоштовно поділилися деякими сортами, насіння яких зібрали більше, ніж потрібно. До речі, щороку поповнюємо свою колекцію новинками, дістаючи ексклюзивні сорти навіть із-за кордону. Із усіх цих сортів залишили близько трьох десятків, враховуючи всі характеристики: найурожайніші, найсмачніші, найстійкіші до хвороб... Словом, залишили тільки най-, най-, най-..., ті, які найбільше порадували нас за останні роки. А серед них...

Які завжди, порадували перевірені часом високоврожайні сорти «Аурига», «Спокуса», «Вернісаж» (жовтий, червоний і рожевий), які зарекомендували себе стабільною і високою врожайністю, хорошою зав'яззю плодів у жарке літо. Вони полюбилися через стійкість до хвороб та раннє досягання. Іншими словами, саджають їх тоді, коли не хочуть ризикувати майбутнім урожаєм. Не підводять ніколи! Висота до 1,5 м, плоди округлі, вагою до 60-100 грамів, усі — відмінних смакових якостей. Неперевершені для консервування.

Потішив своєю екзотично-казковою «розмальовкою» такий цікавий сорт, як «Пірінна Жар-птиці», який створює на грядці красу і настрій. Ці помідори дійсно ніби з казки й до того ж ранні й низькорослі. А «змагається» з ним у красі високорослий, середньостиглий 100-грамовий помідор «Кавунчик» з неймовірно красивим червоно-оранжевим забарвленням. Плодоносить же він до самої осені, стійкий до захворювань. Та й врожайність висока і стабільна. Отож, раджу саджати їх обов'язково. Щодо ранніх сортів, то неперевершеним, мабуть, тут буде сорт «Товстий Джек». Це — надранній низькорослий, високоврожайний сорт. Головна ж його перевага — це поєднання ранньостиглості й великоплідності перших і до того ж дуже смачних плодів з ароматною й солодкою м'якоттю.

Високими смаковими якостями та оригінальним кольором вражають також помідори рідкісних сортів «Зеро», «Білий восковий» та «Біла королева». Перший — ранньостиглий низькорослий сорт, плоди круглі, великі, червонооранжеві, з високим вмістом цукру. Їхня цінність: невибагливість до вирощування, стійкість до перепадів температури, стабільна врожайність, рекомендується для дієтичного харчування, а два інших — середньоранні сорти, плоди дуже солодкі, практично білого кольору, м'ясисті, вагою до 400 грамів. До речі, білі помідори

мають велике дієтичне значення, показані при алергії, хворобах органів травлення, а також маленьким дітям.

Та коли вже зайшла мова про лікувальні властивості помідорів, то тут неперевершеним буде сорт «Здорове життя», який поправу займає чільне місце на моїй помідорній грядці. Це — ранній високорослий і надзвичайно продуктивний сорт, плоди вагою до 30-40 грамів, червоні, високої якості і неповторного смаку, багатогронові з 10-15 помідорів у кожному гроні. Це найсолодший з усіх чері-помідорів з найвищим вмістом вітамінів. І, як стверджують фахівці, цей сорт має підвищений вміст лікопину, який є протипухлинним засобом і називають його протираковим помідором.

Та окремої розповіді заслуговує сорт «Диво саду». Вирощуємо його вже декілька років і жодного разу не підвів, тож приємно ним задоволені. І є від чого: плоди дуже красиві, круглі, червоні, вагою іноді й до кілограма, стійкі до фітофтори, а врожайність — до 20 кілограмів з куща. Але особливо хочеться відзначити їхні смакові якості: вони заслуговують найвищої оцінки. Помідори цього сорту ідеальні для салатів, а смак томатного соку з них просто неперевершений! Без перебільшення, цей сорт — справжнє диво!

Влітку ми зібрали чималу кількість насіння цього сорту, тому маємо можливість безкоштовно поділитися з городниками, читачами газети. Отож надішлю потроху зернятко усім, хто вкляде у лист підписаний конверт із марками та надішле мені за адресою: Сенчуку А.І., вул. М.Небаби, 100, кв. 27, м. Чернігів-5, 14005, і буду щиро радий, якщо й на вашому городі чи дачній ділянці влітку з'явиться «Диво саду».

Анатолій СЕНЧУК

Основні правила пересадки грошового дерева

Покрокова інструкція

Товстянка, або грошове дерево, є однією з найпопулярніших кімнатних рослин і вимагає особливого догляду. Для нормального розвитку рослина потребує горщика правильного розміру.

Вибір горщика
Діаметр горщика, в який буде пересаджуватися рослина, повинен бути трохи більший діаметра крони грошового дерева. На дно ємності слід покласти близько двох сантиметрів керамзиту для дренажу.

Дотримання запобіжних заходів
Виймати рослину зі старого горщика слід з великою акуратністю. На коренях обов'язково потрібно залишити трохи землі. Якщо при цьому виявиться підгнилі коріння, його необхідно зрізати. Після цього рослину потрібно підсушити. Під час пересадки

також дуже важливо притримувати рослину за стовбур, щоб не пошкодити листя.

Пересадка рослини
Після того як грошове дерево з грудкою землі на коренях виявилось в новому горщику, необхідно насипати легкий, пухкий і пористий ґрунт. До складу субстрату для товстянки повинні входити перегній, пісок, листовий і дернова земля. Рослина повинна виявитися посередині горщика, а ґрунт необхідно рівномірно розподілити, не залишаючи пустот в ємності. Відразу після пересадки рослину потрібно полити, щоб земля осіла. Потім досипати відсутню кількість ґрунту до того місця, де починається стовбур грошового дерева.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, пр-кт Пушкіна 11-А
098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
https://gazeta-fp.com.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк - ТОВ «Типографія 24», м. Херсон,
вул. Мостова, 19А, тел. (0552) 46-90-85
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. №392 Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовленими матеріалами.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

Шіітаке

Екзотичні гриби не користуються популярністю в українців, а на ринку бракує якісної інформації про організацію процесу. Але вони все ж таки можуть бути основою прибуткового бізнесу. Як, знає Лора Савчук, співзасновниця компанії «Фунготерра».

Вперше Лора Савчук, співзасновниця виробництва «Фунготерра», почула про шіітаке дев'ять років тому у програмі на каналі Діскавері. Вона дуже захотіла їх спробувати, проте не змогла знайти ці гриби в Україні. «Я сказала тоді, як це так, що в Україні немає шіітаке?!», — розповідає вона. Ідея вирощувати екзотичні гриби в Україні зачепилася в голові і з часом переросла у власний сімейний бізнес. Шіітаке — це дуже відомий в Японії та Китаї вид грибів, що зараз набуває популярності в європейських країнах. На Сході цей гриб називають «імператорським» та приписують йому цілющі властивості. Вважається, що шіітаке допомагає в лікуванні хвороб дихальної системи, очищує печінку від шкідливих речовин, покращує кровообіг та знімає втому. В Україні шіітаке майже не вирощують. Як раніше розповідав Agravey.com В'ячеслав Ішутін, директор громадської спілки «Укргрибпром», ринок екзотичних грибів в Україні ще не досить розвинений, бо екзотика не популярна серед населення та самих виробників грибів. Але поступово кількість сміливих бізнесменів росте. Серед них і «Фунготерра», що перекладається як «земля грибів», де почали одними з перших вирощувати шіітаке. компанії. На той час в Україні взагалі не було інформації про гриби шіітаке та процес їх вирощування. При відомих тоді технологіях виростити якісний гриб було неможливо. «90% інформації на той час стосувалася навіть не шіітаке, а вирощування глив. Мій чоловік володіє кількома мовами, тому перекладав наукові праці японських, китайських, англійських дослідників, які присвятили своє життя вивченню та вирощуванню шіітаке. Ми досягли добрих результатів саме тому, що незважали на рекомендації», — розповідає Лора Савчук. Лора й Андрій Савчук. Пізніше, коли подружжя освоїло технологію вирощування шіітаке, до них за допомогою зверталися навіть інші грибні підприємства. Без досвіду в аграрній сфері та великого об'єму інформації, подружжя вирішило провести експеримент і виростити малу партію грибів у себе на дачі. Перший врожай дав 55 кг шіітаке, а зараз, після семи років ведення господарства, врожай складає до двох тонн на місяць. Середня ціна кілограму свіжих шіітаке українського виробництва — 280 грн. Для порівняння — в польському Кракові кілограм свіжих шіітаке коштує близько 400 грн.

Зараз виробництво «Фунготерра» знаходиться в селі Озера Київської області, проте власники дуже довго не могли знайти необхідне приміщення. Шіітаке вимагають ідеальної стерильності та не будуть рости там, де було багато біоприсутності. Саме тому для виробництва не підходили колишні овочеві склади та тваринні ферми. «Після того, як побудували свою невеличку камеру, провели експеримент та отримали результат, ми довго, більше року, думали над тим будувати чи орендувати нам приміщення. Так вийшло, що на той час ми робили ремонт у квартирі. Майстер, який робив нам двері, сказав приїхати й оцінити роботу. Ми приїхали й побачили, що в нього велике приміщення, яке не використовується і саме підходить під параметри, необхідні для вирощування шіітаке.» — говорить Лора Савчук. Стартовий капітал «Фунготерри» був чималим (близько 100 тис доларів), але грибне господарство ще не є самоокупним. Пояснює це Лора тим, що виробництво вкладає багато грошей в постійний розвиток та вдосконалення. Технологія вирощування шіітаке Гриби шіітаке потребують надзвичайно стерильних та стабільних умов для росту. Ростуть вони на субстраті, розкладаючи деревину або супутні матеріали (це може бути солома, кора, листя, сухостій тощо). Саме від матеріалу, який розкладає гриб, залежить його смак. «Фунготерра» використовує тирсу якісної деревини з меблевих виробництв, що мають сертифікати якості дерева. Такий матеріал значно дорожчий, ніж кора чи сухостій з лісництва, проте, за словами Лори, споживачі цінують гриби «Фунготерра» саме за смак, який залежить від субстрату. Для підтримання лужного балансу в ньому використовують крейду, а чиста фільтрована вода є обов'язковою для росту шіітаке. Приміщення, які зараз «Фунготерра» використовує для вирощування грибів, обладнані за принципом термосу — у них завжди підтримується одна й та ж температура. Шіітаке потрібне свіже повітря, тому його постійно провітрюють. Проте й тут гриби виявилися дуже вибагливими та чутливими. «За нашими спостереженнями, повітря з вулиці несе не тільки кисень, а й якусь інформацію з атмосфери. Перший час ми дивувалися: як це так — кулери працюють, температура завжди рівна (що їм ще треба?), а вони не ростуть. Мабуть шіітаке перехоплюють з атмосфери перепади температур (десь 5–7 градусів) і заторможують розвиток, тому нам довелося під них підлаштовуватися.» — розповідає Лора. Знайти постачальника міцелію шіітаке підприємстві, яке у 2013 році лише починало виходити на український ринок, було дещо проблематично.

НОВІ ПОДАТКИ НА ЗЕМЛЮ

МІНІМАЛЬНЕ ПОДАТКОВЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

ПОШИРЮЄТЬСЯ	НЕ ПОШИРЮЄТЬСЯ
на власників/користувачів земельних ділянок с/р призначення, які розташовані за межами населених пунктів	на власників земельних ділянок, які розташовані у межах населених пунктів або у дачних/садових кооперативах
на власників земельних ділянок с/р призначення, які розташовані в межах населених пунктів та розмір яких становить 0,5 га та більше	збільшиться від ступеня МПЗ
	фізичні особи, якщо орган контролю не вручив відповідне податкове повідомлення/рішення у відповідні строки

МПЗ СКЛАДАЄТЬСЯ З

- податку на землю
- податку на доходи фізичних осіб
- податку з доходу за продаж врожаю, який вирощений на відповідній ділянці
- військовий збір із ЗП військових працівників

У разі, якщо сума сплачених податків з 1 га землі буде меншою за розмір МПЗ, потрібно доплатити різницю

РОЗМІРИ МПЗ

МПЗ РОЗРАХОВУЄТЬСЯ ЗА ФОРМУЛАМИ

Для земельних ділянок, нормативна грошова оцінка яких проведена	Для земельних ділянок, нормативна грошова оцінка яких не проведена
$МПЗ = НГОд \times 0,05 \times M / 12$ де: МПЗ – мінімальне податкове зобов'язання НГОд – нормативна грошова оцінка відповідної ділянки 0,05 – коефіцієнт М – кількість календарних місяців, протягом яких земельна ділянка перебуває у власності	$МПЗ = НГО \times S \times 0,05 \times M / 12$ де: МПЗ – мінімальне податкове зобов'язання НГО – нормативна грошова оцінка 1 га землі у відповідній області S – площа земельної ділянки (га) 0,05 – коефіцієнт М – кількість календарних місяців, протягом яких земельна ділянка перебуває у власності/оренді/ прав користування платника податку

Одна з українських фірм, яка займається продажем грибного міцелію, одного разу навіть обманула власників, надіславши міцелій зовсім іншого гриба. Помітили це лише через деякий час, тому що шіітаке треба мінімум 4 місяці, щоб вирости. Зараз же «Фунготерра» співпрацює з імпортерами. Асортимент «Фунготерри» не обмежується лише шіітаке. Окрім цього гриба, подружжя вирощує енокі, ерінги, геріцій та гриб Ji-zong, який є дуже рідкісним. Конкуренція на ринку екзотичних грибів існує і з врожаєм більше, ніж дві тонни, вже варто рухатися на експорт, адже збути таку кількість грибів в Україні буде просто неможливо. Проте більшою загрозою для господарства може стати старт масового вирощування цього екзотичного гриба. Поганий субстрат, використання хімічних речовин та спрощення технології вирощування на підприємстві значно знизить ціну на гриб. Таким чином самостійним підприємствам буде дуже важко вийти на ринок чи залишитися на ньому. Хоч гриб шіітаке і є екзотичним для українців, попит на нього значно зріс за останні кілька років. Це підтверджується збільшенням кількості грибних господарств, що займаються вирощуванням екзотики, проте шіітаке залишається нішовим та ексклюзивним грибом. «Ми відразу зрозуміли, що маємо співпрацювати з магазинами преміум-класу та унікальними ресторанами. Тоді для себе ми обрали співпрацю з «Еко-Лавкою», — розповідає Лора. Екзотичні гриби від «Фунготерра» - Геріцій та Джізонг (зліва направо)

В «Еко-Лавці» продавці безпосередньо контактують з клієнтами, тому «Фунготерра» надавала покупцям можливість подивитися на процес вирощування грибів та проводила дегустації, щоб отримати своїх перших клієнтів. Наразі шіітаке виробництва «Фунготерра» можна знайти на полицях мереж «Goodwine», «METRO», «МегаМаркет», «Таврія В», «Фоззі», «Santim» та «NOVUS». Також грибне господарство співпрацює з деякими ресторанами та шефами. Після семи років роботи в грибному господарстві, Лора запевняє, що цей бізнес — все її життя. Власниця пишається, що створила правильну культуру подачі шіітаке на полицях магазинів — гарні, однакові, свіжі гриби в непошкодженій упаковці.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
пр-кт Пушкіна 11-А, оф.66

Дзвоніть:
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.